

mens- en cliëntvisie

Wat is een mensbeeld ?

Met mensbeeld bedoelen we het beeld dat iemand heeft over “de mens”. Het is het geheel van veronderstellingen dat bepaalt hoe we een mens zien, ervaren, typeren, ... Dat algemene mensbeeld zegt ook hoe we onszelf zien.

Elke menselijke handeling steunt op een (al dan niet uitgedrukte of verwoorde) visie op de mens. Alles wat we doen getuigt dus van een bepaalde manier van kijken.

Ook in ons denken over hulpverlening vertrekken we vanuit een bepaald mensbeeld. Ons beeld op cliënten en hoe we met hen horen om te gaan is gebaseerd op dit mensbeeld. Onze mensvisie zal dus ons hulpverlenend handelen sturen en bepalen.

A. We erkennen het spanningsveld tussen autonomie en verbondenheid.

We hechten veel waarde aan de zelfontplooiing en individuele ontwikkeling van mensen, die als autonome wezens keuzes kunnen maken. Vrijheid, autonomie, anders mogen zijn en zelfbeschikking zijn belangrijke waarden. Elke mens is een unieke persoon.

Tegelijk zijn mensen ook sociale wezens die slechts kunnen leven en groeien in relaties en verbondenheid met anderen. Elke mens is verbonden met zijn omgeving.

Elke mens is een Persoon IN een Omgeving (PinO). Daarmee gaan we ervan uit dat mensen geen “losse”, op zichzelf bestaande individuen zijn, maar wél dat ze steeds verbonden en in dialoog zijn met elkaar in een sociale en maatschappelijke context. Iemand leert zichzelf maar kennen in relatie met anderen en met de maatschappij.

Individuele vrijheid wordt begrensd door de behoeften van anderen en door maatschappelijke regels die nodig zijn om het samenleven te regelen.

Elke mens heeft verbindingen nodig met zichzelf, met de anderen, met de maatschappij, maar ook met zijn verleden en toekomst. Verantwoordelijkheid, gelijkwaardigheid en betrokkenheid zijn belangrijke waarden.

B. Ieder mens heeft mogelijkheden en beperkingen.

Ieder mens kan mogelijkheden ontwikkelen en moet zijn beperkingen en grenzen leren aanvaarden.

Ieder mens is uniek en moet in zijn eigenheid erkend worden. Hij is nooit een kopie van een ander. Hij beschikt over een aantal kwaliteiten en groei mogelijkheden die hem in staat stellen zijn leven uit te bouwen. Ieder individu kan mens zijn volgens zijn mogelijkheden.

Dit houdt in dat ieder mens ook beperkingen en eigen grenzen heeft.

Bewustzijn van de eigen mogelijkheden en beperkingen zorgt dat een mens zich optimaal kan ontwikkelen.

C. Ieder mens ontwikkelt een eigen betekenis-kader.

Door de voortdurende en levenslange wisselwerking tussen een persoon en zijn omgeving ontwikkelt elke mens zijn/haar betekenis-kader. Dit is:

- een eigen denk-, leef- en gevoelswereld
- die hoogstpersoonlijk is en
- een combinatie van unieke en gezamenlijke ((sub)culturele) elementen bevat

Dit betekenis-kader bouwt iedereen op in de loop van zijn leven en geeft betekenis aan wat je ziet, heeft invloed op wat je zegt, doet, denkt, ... Iedere mens integreert op een eigen wijze en eigen ritme alle aspecten van zijn bestaan.

Het is het huis waarin een mens op dit ogenblik bestaat en zich op zijn eigen manier handhaaft in zijn omgeving.

D. Ieder mens is een dynamisch wezen.

De mens is door tal van factoren steeds in ontwikkeling en nooit 'af'. Ontwikkeling is echter geen continu en rechtlijnig gebeuren. De mens leert voortdurend bij, maar soms ook af, en dat op verschillende domeinen. De mens is met andere woorden nooit dezelfde. Er is steeds evolutie.

Mensen kunnen meestal heel wat krachten mobiliseren om moeilijkheden het hoofd te bieden. We dragen bij tot de versterking van de psychosociale competenties en het probleemoplossend vermogen van mensen en hun omgeving.

Wij geloven dat mensen in staat zijn te veranderen en te evolueren.

Bovenstaand mensbeeld bepaalt ook mee ons cliënt-beeld.

Als we mensen willen begrijpen, is het van groot belang een diep besef te hebben van het betekenis-kader van iedere mens, hoeveel het betekent voor die mens en hoe het zijn (niet) handelen beïnvloedt.

Menselijk handelen is steeds gebaseerd op feiten én beleving. Ons beeld op een situatie is pas volledig als we feiten, betekenis én handelen hebben.

Cliënten geven zelf richting aan hun leven. Waar nodig ondersteunen we cliënten in denken, voelen en handelen.

Mogelijkheden moeten gewaardeerd en benut worden. Iedere cliënt heeft behoefte aan en recht op erkenning en waardering.

Niet enkel onze cliënt is een Persoon IN een Omgeving; ook wijzelf als hulpverlener zijn Persoon IN een Omgeving met een eigen betekenis-kader dat ons denken, handelen, voelen, ... bepaalt.

Vanuit deze mens- en cliëntvisie en onze basishouding gaan we met onze cliënten aan de slag vanuit onze visie op hulpverlening.